

Director: Bartolomé A. Pou Jaume

Redacción y Administración: Mayor, 25. Tel. 580160

Depósito Legal, P.M. 351-1959

Impreso en Editorial «Ramon Llull» - FELANITX

LLUC COM A FACTOR D'IDENTITAT

Els sociòlegs distingeixen dues castes de religions: religions nacionals i religions universals.

Les religions nacionals són aquelles en les quals el subjecte de l'activitat religiosa no és la persona individual sinó la col·lectivitat. El reconeixement del mateix Déu actua com a factor de cohesió del poble. Lo religiós, perquè coincideix amb el poble, actua d'aglutinant. La fidelitat al Déu del grup és a la vegada condició indispensable per a pertànyer al grup nacional.

En canvi les religions universals no se basen damunt el poble, damunt la raça o la nació, sinó que se nutreixen de les decisions personals dels membres d'un poble. El subjecte de les religions universal és l'individu, i no la col·lectivitat. Això fa que la relació de l'individu amb la seva pròpia nació sigui complexa, ja que la religió universal té el poder de convocatòria, per atreure tots els homes, i així la comunitat nacional deixa de ser la reserva darrera dels valors supremes i també deixa de ser la dispensadora de les orientacions definitives per a l'individu.

En principi és ben clar que el cristianisme és una religió universal. Jesucrist no està fermat a una nació o a una raça. La Mare de Déu pertany també a la religió universal. Però també és ver: que una de les tendències més vives dins el cor dels homes és la d'assimilar la religió cristiana amb el seu grup nacional. La Història d'Espanya a partir dels Reis Catòlics (?) és la Història d'aquesta pretesa consciència.

Això vol dir, que quan afirmam que la Mare de Déu de Lluç és un factor d'identitat nacional, ens movem lúcidament en una tensió. Per una banda, la Mare de Déu és un factor d'universalitat, que supera les barreres nacionals i estableix un lligam de germanor entre tots els cristians. Per altra banda, Lluç és un dels factors de la identitat nacional del poble mallorquí. Aquesta tensió és ineludible, ja que l'individu tendeix a la salvació a través de la pertinença simultània a dues comunitats.

Conservar la memòria col·lectiva és un dels elements «portadors» de la identitat nacional. Mallorca i Cristianisme són dues magnituds separables. Mallorca cristiana pertany a la memòria col·lectiva del nostre poble. En aquest sentit, Lluç és un dels llocs privilegiats on els fets de la nostra història hi han deixat el seu record de pedra. És un record religiós que ens fa sentir part d'un mateix poble, que durant segles ha interpretat de manera religiosa (demanant, agraint, adorant), relacionant-los amb el Misteri de la Mare de Déu tots els fets profans, socials i religiosos.

Un poble, com a comunitat humana, no queda configurada sols per l'aspecte econòmic, ni per l'aspecte social, cultural o polític.

Hi ha valors morals, com la justícia, l'amor, l'atenció als desvalguts, sense els quals una comunitat cau, se desmorona i se disgrega. La Mare de Déu de Lluç representa per a quasi tots els mallorquins el punt de referència dels valors religiosos i cristians, que ajuden que un poble tenguí un sentit transcendent i formi un projecte de futur.

Sense la referència al món religiós i a lo maternal, representat per als mallorquins en la devoció a la Mare de Déu de Lluç, una comunitat humana se materialitza, se devora a si mateixa, i en definitiva se neurotitz. La Mare de Déu de Lluç és la influència i el símbol dels valors religiosos i de la voluntat de viure el cristianisme. També és la confluència i el símbol dels valors humans i de la voluntat de viure la nostra pàtria.

Amb tot el respecte per la situació creada pels immigrants i amb tota la lucidesa de cara al centralisme estatal de signe castellà, hem de constatar que el sentiment del poble mallorquí i la identitat nacional estan molt minvades. Tal volta hauríem de parlar de crivellades. La llengua, l'autonomia, el nacionalisme, les costums, en una paraula, els símbols necessaris per a conservar la identitat nacional se troben a Mallorca, migrats de recolzament. No se tracta d'instrumentalitzar un valor religiós per ajudar a la cohesió nacional de Mallorca. Però sí que s'ha d'afirmar que els valors religiosos, sobretot els d'una religió profètica com és el cristianisme, no se poden viure a partir d'una «llimonada» a-nacional.

I aquest és precisament el paper de Lluç dins la situació actual del poble mallorquí: Lluç ajuda a mantenir la consciència de poble, i a la vegada el sentiment nacional (un poble conscient de si mateix és el lloc, l'únic lloc on se pot viure el cristianisme).

Lluç és també el símbol més profund i més extès a Mallorca de la religiositat popular. La religiositat popular és el mirall on el poble aboca els seus anhels, les seves insatisfaccions i les seves anyorances. En aquest sentit Lluç és una de les pistes més segures per arribar al centre de la consciència del poble mallorquí. Mallorca i Lluç no se poden identificar. Però Lluç és i continuarà essent un dels llocs de trobada del poble mallorquí i un dels factors més determinants de la identitat del poble de Mallorca.

MANUEL BAUZA

la rodella

el pla general

Dissabte passat, el setmanari va anunciar que el primer dilluns d'aquest mes, a la sessió ordinària celebrada per la Corporació, va ésser aprovat inicialment el Pla General d'Ordenació Urbana del terme de Felanitx.

— I ara, què?

— Ara hem entrat dins allò que els periodistes afectats de tòpics anomenen «la recta final». Quan sortirà al «Bolletí Oficial de la Província», l'anunci de l'exposició pública del pla reformat, començarà un període de quaranta-cinc dies perquè tots els afectats, particulars i entitats, puguin formular les alegacions que creguin oportunes, que seran estudiades durant un mes i valorades.

— I què més?

— L'Ajuntament té un altre mes per decidir si fa cas d'aquestes alegacions o si les ignora i aprovar provisionalment el pla.

— I l'aprovació definitiva?

— La definitiva no és competència de l'Ajuntament, sinó de la Comissió Provincial d'Urbanisme.

— És molt complicat.

— Sí que ho és; però pensau que el pla condicionarà durant vuit anys l'activitat urbanística de Felanitx. De tota manera, vos vull fer notar que duim un retard molt considerable, perquè l'aprovació de dia 5 era prevista, segons el calendari, per al dia 27 de març de l'any 1982.

— Me varen dir que els regidors de l'oposició encara volien allargar més la processó.

— És natural. La majoria d'aquests regidors, i bona part dels regidors del grup que comanda, no coneixien la documentació que va presentar l'equip vuit dies abans de la sessió plenària. Varen tenir, per tant, sis dies hàbils per estudiar una planificació massa complexa per tant poc temps. L'actuació de l'oposició a la sessió que comentam me sembla ben raonable.

— I vos, què en pensau, del pla?

— Jo no en pens res perquè no l'he vist. He sentit qualche comentari, però poca cosa més. Quan s'obrirà l'exposició, aniré a veure'l. I vos també hi hauríeu d'anar.

— Jo? I què hi he de fer?

— Ja començam. Tots els felanitxers l'haurien de veure i haurien d'assistir a les reunions informatives que es faran. El pla és massa transcendent perquè ens en despreocupem, i la llei mateixa ens dona l'oportunitat de dir-hi la nostra opinió.

— Per ventura teniu raó.

— I tanta, com en tenc. El pla general vigent, segons sembla, no agradava a ningú. Era, per tant, necessària una revisió a fons.

— Voleu dir que ara tendrem un pla que estarà bé?

— Jo no he dit tant. És més, no vos he d'ocultar la meua ànsia. Que inicialment el pla fos aprovat pels regidors de la majoria i que tots els altres grups hi votassen en contra és un símptoma preocupant. Un pla general no és un assumpte de política menuda. Per la seva importància, exigiria arrancar d'un consens comú. Aquest, tal com ha partit, difícilment pot arribar als objectius que hauria d'aconseguir.

(Passa a la pàgina 7)

Ens deixa el Rector de la Parròquia Mn. Bauçà

A l'hora de tancar la present edició, recollim la notícia de que el Rector de la Parròquia de Sant Miquel Mn. Manuel Bauçà ha estat designat pel Sr. Bisbe per ocupar el Cap de la Delegació Diocesana d'Ensenyança i que per aquest motiu haurà de deixar la nostra parròquia.

D'entrada confessam que hem rebut amb vertader sentiment aquesta nova, ja que ens feim càrrec del que representa per la comunitat cristiana de Felanitx la separació del que per espai de més de tres anys ha dirigit l'activitat pastoral de la parròquia. Apart això, els llaços d'amistat i col·laboració que l'han lligat al nostre setmanari ens fan més penosa la seva partida.

Malgrat tot, comprenem els motius que han mogut al Sr. Bisbe a sol·licitar la seva participació en les tasques de coordinació de l'ensenyança religiosa i confiam que les seves aptituds han d'ésser profitoses per l'Església mallorquina.

Mn. Bauçà es despedirà probablement dels seus feligresos, a l'Eucaristia de diumenge que ve dia 25, a les 8 del capvespre.

Mn. Bartomeu Miquel nou Rector

A darrera hora sabem que ha estat designat nou Rector de la nostra parròquia, Mn. Bartomeu Miquel, fins ara Rector de l'Església de Sant Agustí. En que sia d'una forma tan escarida, volem oferir aquesta notícia als nostres lectors.

FELANITX

Semanario de intereses locales

PRECIO DE SUSCRIPCION

Semestre 893 Ptas.
Provincias 970 Ptas.

agenda

SANTORAL

D. 18 San Anselmo
L. 19 San José
M. 20 Santa Eufemia
M. 21 San Serapio
J. 22 San Saturnino
V. 23 San Fidel
S. 24 San Timoteo

LUNA

Cuarto menguante el 23
Día 20 empieza la Primavera

COMUNICACIONES AUTOCARES

Felanitx - Palma por Porreres:
A las 6,45 (excepto sábados), 8,
10, 14 y 17,45 h.

Domingos y festivos, a las 8,
14 i 19 h.

Palma - Felanitx: A las 9,30,
13, 16 y 19,30 h.

Domingos y festivos, a las 9,30,
16 y 20,30 h.

**Felanitx - Palma por Campos
y Llucmajor:** A las 8 y 14 h. Do-
mingos y festivos, a las 8 y 19 h.

Palma - Felanitx: A las 12'30 y
19 h. Domingos y festivos, a las
9,30 y 20,30 h.

Felanitx - Porto-Colom: A las
7, 8,45, 14,15 y 17,30. Domingos y
festivos, a las 7, 9, 12,30 y 17,30
horas.

Porto-Colom - Felanitx: A las
7,30, 9,15 (enlazan con Palma),
16 y 18. Domingos 7,30 (-Palma),
9,30, 13 y 18,15 (-Palma).

Felanitx - Cala Murada: Sólo
domingos, a las 8 y 12'30 h.

Cala Murada - Felanitx: Sólo
domingos, a las 9 y 13 h.

Felanitx - Cala d'Or: Diario a
a las 7 (excepto sábados y festi-
vos) y 17,50 (excepto sábados,
domingos y festivos). Domín-
gos, 11,15.

Cala d'Or - Felanitx: Diario a
las 7,45 (excepto sábados y festi-
vos) y 18,45 (excepto sábados,
domingos y festivos). Domín-
gos, a las 12 h.

Farmacias de turno:

Sábado y domingo:

Miquel-Nadal.

Lunes: Amparo Murillo.

Martes: Catalina Ticoulat.

Miércoles: Francisco Piña

Jueves: Munar-Melis Gaya

Viernes: Miquel-Nadal

TELEFONS D'INTERES

Policia Municipal	580051
Funerària	580448
Ambulàncies	581715
Guàrdia Civil	580090
Bombers	581717

Ayuntamiento de Felanitx

Extractos de acuerdos que se formulan en cumplimiento del artículo 8.2 de la Ley 40/1981 de 28 de Octubre, a efectos de su remisión a la Comunidad Autónoma y al Gobierno Civil, de su publicación en el tablón de edictos de esta Casa Consistorial y en las carteleras públicas y de su posible inserción en la prensa y en el Boletín Oficial.

El Excmo. Ayuntamiento Pleno, en sesión ordinaria celebrada el pasado día 6, tomó los siguientes acuerdos; con la asistencia de todos sus miembros, excepto D. Fernando Calderón Enguita, que se había excusado:

Se aprobó el acta de la sesión anterior, por unanimidad.

A propuesta de la Comisión de Hacienda, fue aceptada la oferta de D. Sebastián Cruellas Rosselló para la confección de recibos y mecanización, por unanimidad.

Por quince votos favorables y con una abstención, fue definitivamente aprobada la reparcelación de seis solares en el Polígono n.º 14 de Cala Marçal, de propiedad de D. Antonio Palmer Barceló, para convertirlos en tres.

También por quince votos favorables y con una abstención fue definitivamente aprobado el proyecto de reparcelación de siete solares situados en la Urbanización Ca's Corso, de propiedad de D. Miguel Verger Amengual y D.ª Micaela Burguera Burguera, para agruparlos en uno solo.

Se acordó por unanimidad atender la petición del Club de Tenis Felanitx para celebrar el «II Ranking Social Club Tenis Felanitx» en las pistas del Campo Municipal de Deportes desde el día 14 de febrero hasta el 31 de marzo del año en curso.

Fue aprobado por unanimidad el Proyecto de Ampliación y Reforma del Cementerio Municipal de Felanitx.

Fue por unanimidad aprobado el Pliego de Condiciones para la contratación directa de la construcción de un campo de fútbol y la reforma y ampliación de los vestuarios del Campo Municipal de Deportes de «Sa Mola».

Fue por unanimidad aprobado el proyecto de terminación de la planta baja de la Casa de Cultura en la parte con fachada a la calle 31 de Març, con un presupuesto de pesetas 2.704.635; acordándose pedir una subvención a la Comunidad Autónoma de Baleares para su realización.

Fue asimismo aprobado el proyecto de finalización de la planta baja de la Casa Municipal de Cultura en la parte con fachada en la Plaza de Santa Margarita, con un presupuesto de 4.483.535 ptas., aunque, por el momento, no se ejecutará dicha obra.

En relación con el proyecto de restauración de la Casa Municipal de Cultura, se acordó por unanimidad abonar al arquitecto los gastos que le han ocasionado a consecuencia de dicho proyecto, con el impor-

te de la venta de los cuadros donados por diversos artistas para contribuir a dicha restauración.

Se acordó por unanimidad asignar los nombres de «Sant Joan Pelós» y «Molí d'En Ploris» a dos calles innominadas de esta Ciudad; acordándose asimismo que el comienzo de la calle «Llebeig» sea fijado en la confluencia con la calle de Campos.

Se dió cuenta del Real Decreto 2.099/1983, de 4 de agosto, por el que se aprobó el Ordenamiento General de Precedencias en el Estado, así como el escrito recibido de la Comunidad Autónoma de Baleares sobre Precedencias en nuestro territorio.

Se acordó por unanimidad conceder una subvención de 25.000 ptas. a la Dirección General de Deportes de la Consellería de Educación y Cultura de las Baleares para la actividad deportiva escolar de vela que se desarrolla en Porto-Colom.

A solicitud de la Asociación de Vecinos y Propietarios de Porto-Colom, se acordó por unanimidad destinar la cantidad de dos millones de pesetas del superávit de liquidación del Presupuesto del último ejercicio para la adquisición de unos terrenos para Campo de Deportes en Porto-Colom.

Dada cuenta por el Sr. Alcalde de la reunión celebrada en la Jefatura de Costas y Puertos de Baleares acerca del Plan Especial de Ordenación de la Costa de Cala Ferrera, se acordó por unanimidad apoyar la postura adoptada por el Sr. Alcalde en dicha reunión.

Vistos los escritos presentados por siete titulares de parcelas ubicadas dentro del Plan Parcial de Ordenación del Polígono n.º 4 y parte del n.º 9 de esta Ciudad, notificando su propósito de iniciar el expediente de justiprecio de terrenos a los efectos de su expropiación por este Ayuntamiento, y después de oírse al Secretario de la Corporación, se acordó por unanimidad pedir informe a la Comisión Provincial de Urbanismo y a un Letrado especializado en Urbanismo.

Se dió cuenta del acuerdo adoptado por el Consejo de Gobierno de la Comunidad Autónoma en fecha 29 de diciembre de 1983 sobre la reforma de la demarcación del Registro de la Propiedad, exponiendo el Sr. Alcalde las actuaciones realizadas con referencia a dicho asunto.

Se dió lectura a los escritos de recursos de reposición interpuestos por Urbanizadora Porto-Colom, S.A. contra los acuerdos municipales de 19 de diciembre de 1983 sobre recepción de la Urbanizadora Lafe y de la Urbanización Ca's Corso; acordándose por unanimidad recabar informes sobre dichos recursos y, en vista de que en los mismos se anuncia el propósito de liquidar dicha Sociedad, notificar al recurrente que este Ayuntamiento se reserva las acciones pertinentes para el caso de que se liquide la Sociedad sin dar previamente cumplimiento pleno al referido acuerdo municipal de 19 de diciembre de 1983 sobre las obligaciones que dicha Sociedad tiene contraídas con el Ayuntamiento en relación con las expresadas Urbanizaciones; acordándose asimismo comu-

nicarlo al Encargado del Registro Mercantil.

Fueron autorizadas varias cesiones de sepulturas y nichos del Cementerio Municipal.

Visto el escrito de GESA de fecha 27 de enero último sobre la necesidad de instalación de un nuevo centro transformador en los terrenos de Son Herevet de propiedad de este Ayuntamiento, y atendida la utilidad pública del proyecto acariciado por GESA, se acordó por unanimidad iniciar el expediente para la cesión a dicha entidad de un terreno de 96 m2, así como derecho de paso al mismo, al efecto indicado.

Visto el escrito del Comandante Militar de Marina de Mallorca del 27 de enero pasado sobre la posible instalación de una Ayudantía de Marina en Porto-Colom, se acordó por unanimidad cumplimentar dicho escrito, remitiendo la documentación interesada, así como hacer constar que los gastos de acondicionamiento del edificio de «La Aduana» quedarían a cargo de la Marina.

Previa declaración de urgencia, la Corporación acordó por unanimidad, a propuesta de los Concejales de Alianza Popular, solicitar a la Presidencia de la Comunidad Autónoma de Baleares la construcción de tres Unidades Sanitarias en Porto-Colom, S'Horta y Ca's Concos.

También por unanimidad y en trámite de urgencia, se acordó dar las gracias a GESA por la cesión gratuita de una parcela de 65 m2 que el pasado sábado se escrituró a favor de este Ayuntamiento.

En el trámite de ruegos y preguntas, el Sr. Pedro Batle pidió que se entreguen a todos los grupos consistoriales los extractos de las sesiones plenarias, a lo que accedió el Sr. Alcalde.

El Sr. Miquel Riera se interesó una vez más por el estado en que se hallan los trabajos de la revisión del Plan General de Ordenación Urbana, contestando el Sr. Alcalde que los planos están a disposición de los Regidores en la Alcaldía, aunque no se ha recibido aun la normativa, el estudio económico y otra documentación.

El Sr. Riera propone la supresión del rótulo de «Hospital», ya que la Casa Hospicio-Hospital no ejerce ya como tal; y pregunta el criterio que se seguirá para la organización de las ferias y fiestas de este año, contestando el Sr. Alcalde que está en estudio de la Comisión correspondiente.

El Regidor Andrés Oliver transmite una petición de la Dirección del Instituto sobre construcción de aceras en la carretera, contestando el Sr. Alcalde que el tema se ha llevado a la Jefatura de Carreteras.

El Sr. Nadal se interesa por la retirada de coches abandonados.

El Sr. Miguel Batle pide que se cambie la señalización del cruce de la carretera de Son Negre, por ser inadecuada la actual.

Felanitx, a 8 de febrero de 1984.

El Secretario,
Guillermo Juan Burguera.

El Alcalde,
Pedro Mesquida Obrador.

Una revisió de «L'AMO DE SO'N MAGRANER» - II

Tot i que el meu article de dissabte darrer passava de mida, encara no tractava de tots els aspectes de la comèdia *L'amo de So'n Magraner*. No hi vaig parlar, per exemple, del masclisme. A la filosofia de So'n Magraner, hi ha un component masclista, no massa estrident, però sòlid i ben assumit pels personatges, inclosos els femenins, com sol succeir amb el masclisme de la vida real, que les dones de vegades defensen i potencien millor que ningú. Quan Na Miquela constata que «sense orde de l'amo no es pot decidir res», sa mare, la madona, li respon: «és costum antiga de la casa, i com que ha donat bons resultats, no convé deixar-la perdre». També quan el missatge se'n va a les *varietés* amb la filla petita, la madona li dona cinc duros i li diu: «ja me tornaràs es canvi. Quan vagis amb una dona, maldament que sigui germana teva, no la deixis pagar mai, que això pot ésser molt modern, però fa poca vergonya. Ets homos només accepten doblers de sa mare o de sa madona».

Enmig de tantes perfeccions, ¿no hi ha defectes, a So'n Magraner? Diríeu que no. I si n'hi ha, són mirats com a virtuts. En Gaspar, majoral i genre de la casa, estafa l'amo, a l'hora de passar comptes, amagant-li dotzenes d'ous; en ven de pollats i posa aigua dins la llet, o sia que comet vertaders delictes d'adulteració d'aliments. L'amo i la madona subornen el secretari, és a dir, corrompen l'administració... I per a tots ells no hi ha un sol mot de retret; més tost una velada aprovació.

En conjunt, doncs, hem de qualificar *L'amo de So'n Magraner* obra conservadora. No ignorem, però, que conté un element «progressista». Hi ha una exaltació de la feina com a valor autèntic enfront dels privilegis: «Ses rendes han desaparegut; només existeix es trebai. Ha passat lo que passa en totes ses gran comocions: que s'enfonsa tot lo que no té solidesa, tot lo que és mentida, i no queda en peu més que lo sà: sa veritat. Sa terra és una veritat de sempre». També hi ha un intent, molt parcial, d'igualació de classes. Quan Na Maria protesta perquè la seva germana vol sortir amb el missatge, sa mare la renyia: «Es missatges de So'n Magraner són de família! J no me'n faltava d'altra, més que escoltar això d'una fia meva!» Però passa d'hora de deixar l'obra i parlar de la representació del grup «Gent de Bulla» a Ca's Concos.

Comencem per notar que les circumstàncies no podien ésser més desfavorables. Trob que encara hi havia molta de gent si tenim en compte que la perspectiva de passar dues hores de fred, asseguts a una butaca rostida i enrevoltats d'allots que fan truí era per fer desistir qualsevol. Per això és admirable la bona disposició dels intèrprets, que varen haver de combatre amb tots aquests elements adversos, d'importància decisiva. Una representació teatral, avui, exigeix interès i atenció de part del públic, dins un marc còmode i acollidor propici a tal actitud. No hi ha d'haver cap paràsit que distregui els actors ni el públic.

En la interpretació, destacaren

tres actors. En Jaume Obrador va assumir el paper de Joan, l'amo. No l'havia vist actuar mai i em va sorprendre ben favorablement. Té la sort de posseir uns dots naturals molt valuosos. bona presència, veu clara i ben entonada, i dicció correcta. (Que tenga esment, però, a confiar-s'hi massa). El seu físic no és gaire apropiat al personatge que encarnava. Ens imaginam que l'amo de So'n Magraner era més cepat, més gropellut. Pensau que va pegar una bufetada al practlicant que l'atènia a la Casa de Socors després de l'accident a les carreres de cavalls. Però l'actor se va sobre imposar a aquesta limitació i va resultar sempre convincent. És el seu mèrit més important i fonamental. Se va creure el paper i va aconseguir de fer-lo creure al públic. Per tant, l'animaria a continuar el camí.

En Bar'omeu Estelrich, en canvi, compta amb una figura ben adequada al personatge. També era prou satisfactoria, la seva feina. El personatge, però, era perillós per la part que té de còmic i, en certs moments, ell va caure en la temptació d'exagerar-lo, com també de reiterar certs gestos: gratar-se el clatell davant les dificultats de resoldre els comptes que li feia treure l'amo. Els actors haurien d'estar sempre en guàrdia contra aquest perill. Na Maria Rosa Cons també abusa de la posició dels braços en forma d'ansa de gerra, que de vegades se veu un poc forçada. Insistesc en la dificultat d'un personatge com En Gaspar. L'escena del malentès causat per la telefonada de la Guàrdia Civil quasi exigeix un actor professional.

Vull anomenar, per últim, Na Catalina Adrover, en el paper de la filla petita de la casa. Té una gran energia (tota ella és un nirvi) i entusiasme. El seu programa hauria d'ésser encaminar-les amb intel·ligència i disciplina.

De la presentació en general, diré que se resent de la manca d'una direcció més aplicada, que hauria pogut evitar alguns defectes, com que els personatges no sempre entrin i surtin pel lloc oportú. Un bon director hauria de millorar la col·locació dels actors, especialment a una escena en què tots seuen entorn d'una foganya, quasi d'esquena al públic i tan arranconats a un costat de l'escenari que els espectadors de l'esquerra no els veien i ben pocs en tota la sala els devien sentir.

Com a conclusió, voldria encoratjar tots els components del grup perquè no se cansin i continuïn amb la feina empresa, amb ganes de superar-se. Seria lamentable que desaparegués una de les poques contribucions a la desolada vida cultural felanitxera. No compten amb els mitjans més indispensables, com una sala ben condicionada; però d'aquest tema, en parlarem un altre dia.

Josep A. Grimalt

Fe d'errades: A la nota de la primera part d'aquest article, publicada al número anterior, deia MARTORELL allà on havia de dir LLOMPART, que és el nom exacte de l'autor del llibre que hi citava.

Carta AL DIRECTOR

EL CARNAVAL.

Sr. Director:

Passaren els dies de carnaval i, un pic arraconades les fresses i païdes greixoneres i plats dolços, ens entra Sa Corema, que hauria d'ésser un bon temps per a la reflexió. I reflexionant precisament sobre aquests dies passats no puc estar sense sentir una certa tristor i una certa indignació al mateix temps. La causa d'aquests sentiments és veure com a tants de pobles s'han celebrat Rues o passejades de Carnaval —a molts per primera vegada—, i en canvi a la nostra vila, salvant algunes digníssimes iniciatives particulars, el temps de Carnaval ha passat sense pena ni glòria.

La tristor és deguda a què pens que —els nins principalment— haurien gaudit molt més d'aquesta festa si aquesta hagués reunit una major participació de tot el poble, al mateix temps que el fet de celebrar una Rua per ventura hauria donat lloc a una sèrie d'activitats tant de preparació com de realització amb les quals tothom hauria après alguna cosa i al mateix temps hauria col·laborat amb els seus veïnats (màscares, música, carrosses...).

I la indignació és perquè me consta que al nostre Ajuntament se li oferiren persones i medis perquè a Felanitx se pogués dur a terme una Rua. Just se demanà la seva col·laboració en quant a convocatòria, organització, control de tràfic i altres detalls que no suposaven cap gran despesa econòmica, sinó més bé oferir uns medis tècnics dels quals disposava. Tal oferta no fou acceptada, malhauradament, per motius desconeguts.

Confiem en què pels anys vinents hi hagi un poc més d'alegria i ganes d'oferir a la nostra vila activitats on la participació, la comunicació i la creativitat hi siguin presents.

Crec que el relleu de la nostra Ciutat no sols passa per un creixement econòmic, urbà o demogràfic, sinó també per fer créixer en els felanitxers la joia de viure a la seva ciutat i en la seva cultura.

P.D. I no dubt gens de que la gent la vol fer, a sa Rua. Bastà veure la cara d'alegria que posava la gent que vegé passar la petita desfilada de Carnaval que féu l'escola graduada «Joan Capó».

B. A.

Reparación y
venta de
persianas
venecianas

Buzones, papeleras

EXPOSICION Y VENTA:

ANDRES VADELL

Mar, 60 - Tel. 580359

JUAN VIDAL - A.P.I.C. 9722

NECESITAMOS:

Para alquilar o vender temporada 84:

APARTAMENTOS, PISOS, CHALETS,
CASAS DE CAMPO, FINCAS RUSTICAS.

PROMOCIONAMOS SUS INMUEBLES EN:
ALEMANIA, SUIZA, AUSTRIA E INGLATERRA.

VENTA EN EXCLUSIVA EN URBANIZACIONES:
La Fe, Ca's Corso, Sa Punta 2.ª Fase
y Parcelación Ca'n Cirerol.

CONSTRUCCIONES,
URBANIZACIONES
E INVERSIONES
INMOBILIARIAS

Para informes: Nicolás Juliá, Salustiano Moreno,
Antonio Palmer

OFICINA EN PORTO-COLOM: C/. Alcalá Galiano, s/n.
(Edificio Arosa)

Horario: Laborables, de 10 a 13 y de 16 a 19 horas.

Sábados, de 10 a 13.

Tel. 57 52 34

INFORMACIÓN LOCAL

Felanitx a Lluç

Més d'un miler de persones s'espera que integraran la peregrinació del nostre arxiprestat a Lluç del proper dilluns dia 19. Des de Ca's Concos, S'Horta, Es Port, Es Carritxó, So'n Mesquida, So'n Negre, So'n Prohens, So'n Valls i de la nostra població, sortiran amb un grapat d'autocars per arribar al monestir abans de les onze, hora en que està prevista la rebuda dels pelegrins. A les 12 hi haurà la solemne Eucaristia, el cant de la qual compartiran els Baluets i la Coral de Felanitx.

A les dues i mitja s'organitzarà una festa popular amb el concurs de la Banda i S'Estol d'Es Gericó i devers les 6, un Rosari pel camí dels misteris, clourà la diada.

Les Conferències de Sant Vicenç de Paül

Diumenge passat de matí, a la capella de les Germanes de la Caritat, les Conferències de Sant Vicenç de Paül celebraren l'anyal dia de recés, que habitualment se celebra el primer diumenge de Quaresma. Fou dirigit pel Pare Anbròs Cots, superior de Sant Alfons i després es va celebrar la reunió en la qual se donà compte de l'assistència dispensada al llarg de l'any.

A la collecta es recaptaren 3.420 pessetes.

Cicle de conferències al col·legi de Sant Alfons

Dimecres passat s'havia d'iniciar al Col·legi de Sant Alfons un breu cicle de conferències, organitzat per l'Associació de Pares d'Alumnes sota el patrocini de «Sa Nostra». La primera havia d'esser a càrrec de D. Francesc Gilet, Conseller de Cultura de la Comunitat Autònoma, qui havia de parlar del tema «La Comunitat Autònoma de les Illes Balears».

Pel dimecres que ve, dia 21, hi ha anunciada una actuació del conjunt musical «Sis-Som», el qual interpretarà al costat de la nostra música popular, peces o fragments de música d'altres països mediterranis per tal d'explicar la influència existent entre uns i els altres.

Pel dia 28 de març està prevista una exposició pel Bisbe de Mallorca Dr. Teodor Ubeda, del tema «Elements bàsics de l'educació cristiana».

Les conferències son a les 9'30 del vespre.

Hogar del Pensionista

CHARLA COLOQUIO SOBRE PENSIONES

El próximo jueves día 22, a las 5.30 horas, tendrá lugar en el Hogar del Pensionista una charla-coloquio que tratará sobre pensiones, revalorización y concurrencia de las mismas.

Para tal acto se desplazarán técnicos del Instituto de la Seguridad Social que al final atenderán cuantas consultas y aclaraciones se les formulen.

CAMPEONATOS DE AJEDREZ, BILLAR Y DOMINO

Se informa que el próximo día 2 de abril se iniciarán los campeonatos nacionales de ajedrez, billar y dominó para la tercera edad, en su fase local.

Los interesados podrán inscribirse hasta el día 31 del corriente.

EXCURSION A PIE

Para el próximo día 26 se ha programado una excursión al Santuario de Montesión de Porreres. El itinerario Porreres - Montesión - Porreres se realizará a pie.

SERVICIOS DE PODOLOGIA

Se recuerda que el Hogar cuenta con los servicios de un especialista en Podología (callos, uñeros, dolencias y cuidados de los pies) siendo necesario que los socios interesados soliciten fecha y hora.

SORTEO MENSUAL

En el sorteo que patrocina «la Caixa», celebrado el pasado mes de febrero, fue agraciado el socio número 989, doña Catalina Maimó Suñer, calle 31 de Agosto, 2 de Ca's Concos.

Catequesis para adultos

El próximo martes día 20, a las 9'15 de la noche, en el salón de actos del Colegio de San Alfonso, habrá la charla correspondiente de catequesis.

Se invita a todos los fieles.

de sociedad

DE VIATGE

Després de passar una temporada a Nova York en companyia de la seva família, ha retornat a Felanitx D.ª Maria Sureda Vda. de Rigo.

VENDO MESA DE PING-PONG

nueva
Inf.: Tels. 575788 - 575163

COFRADIA DE PESCADORES DE PORTO-COLOM

Curso de patrón de pesca local y de radio-naval restringido

Se comunica a las personas interesadas, que estos cursos darán comienzo el miércoles día 21 del presente mes, a las 8 de la tarde, en la Escuela de Porto-Colom.

Lo que se hace público para conocimiento de todos los que formailzaron su inscripción.

Porto-Colom, 14 de marzo de 1984.

El Presidente

Uyuntamiento de Felanitx

EXPLORACION DE PLAYAS

Hasta el próximo día 24 del corriente mes de marzo podrán presentarse proposiciones optando a la explotación, con instalaciones temporales, de las distintas playas de este Término Municipal.

Lo que se hace público para conocimiento de cuantos puedan estar interesados.

Felanitx, a 7 de marzo de 1984.

El Alcalde, Fdo.: Pedro Mesquida

EDICTO

D. Pedro Mesquida Obrador, Al-

calde-Presidente del Ayuntamiento de Felanitx, hace público que contra el acuerdo de aprobación inicial del Presupuesto Ordinario adoptado el 31 de diciembre de 1983 NO se ha presentado reclamación alguna por lo que se entiende elevado a definitivo, transcribiéndose a continuación de conformidad con lo dispuesto en el artículo 14-dos, de la Ley 40-1981, de 28 de octubre, el resumen por capítulos.

PRESUPUESTO ORDINARIO

INGRESOS

A. OPERACIONES CORRIENTES

1.—Impuestos directos	Pesetas
2.—Impuestos indirectos	53.931.400,—
3.—Tasas y otros ingresos	11.712.000,—
4.—Transferencias corrientes	79.068.128,—
5.—Ingresos patrimoniales	46.937.272,—

B. OPERACIONES DE CAPITAL

6.—Enajenación de Inversiones reales	—
7.—Transferencias de capital	—
8.—Variación de activos financieros	—
9.—Variación de pasivos financieros	—

TOTAL INGRESOS: 205.000.000,—

GASTOS

A. OPERACIONES CORRIENTES

1.—Remuneraciones del personal	79.194.715,—
2.—Compra de bienes corrientes y de servicios	93.375.000,—
3.—Intereses	3.321.413,—
4.—Transferencias corrientes	5.750.000,—

B. OPERACIONES DE CAPITAL

6.—Inversiones reales	20.508.872,—
7.—Transferencias de capital	—
8.—Variación de activos financieros	—
9.—Variación de pasivos financieros	2.850.000,—

TOTAL GASTOS: 205.000.000,—

En la Ciudad de Felanitx, a doce de marzo de 1984.

El Alcalde,

Pedro Mesquida Obrador

NUEVA HAZAÑA DE S. GARRIDO «EL BUTANERO»

El pasado sábado el ya famoso atleta felanitxer consiguió otro «récord» que merece pasar al «Guinness record's book». Superó en mucho su anterior proeza, que consistía en llegar con una botella de butano desde Porto-Colom hasta el centro de Felanitx, sobre sus hombros, sin detener su marcha. Esta vez su difícil hazaña mantuvo en vilo a media Mallorca, ya que fue retransmitida en directo por «Radio Balear» gracias al esfuerzo de nuestro compañero Miquel Juliá, y de los radiofonistas felanitxers.

La cosa fue mucho más difícil. Salí a las diez de la noche de Porto-Colom, subí hasta el pico de Sant Salvador —hacia las dos de la noche— para después de tomarse sobre la marcha dos laccaos calientes, con una temperatura aproximada a los cero grados (pues caía agua-nieve), bajó hasta Felanitx, dió unas vueltas por el centro de nuestra Ciudad y llegó hasta la discoteca «Class» a las 3'07 h. donde se agolpaban unos centenares de personas que vitorearon su llegada y recibió un ramo de flores en su interior de manos de nuestra colega Isabel, la chica de la «Tele».

Lo increíble es que hizo su costoso recorrido con suela de zapatos normal, con tacones... ¡ya me dirán! Total cinco horas y siete minutos

con casi 30 kg. sobre sus espaldas. Sebastián Garrido es un hombre de compleción normal, 66 kg. de peso, 1'72 de estatura. Un chaval que ha saltado a la fama de esta manera tan insólita, que de vivir en USA ya habría conseguido ser millonario.

Sebastián Garrido contó siempre con la colaboración de otro, ya famoso, atleta felanitxer, Víctor Martínez, que con una lámpara le ayudó en su largo caminar. Los miembros de «L'Equip Tulsa» que filmaron la prueba, le alentaron en todo momento.

MAIKEL.

ENDEVINAIA

Lectors d'aquest setmanari començau a cavillar que si Déu no em fa mudar cada setmana vendrà una pregunta i no serà escrita de cap notari; més bé som un perdulari que quasi no sap comptar. Veurem qui endevinarà sa primera que vos pos: Dir-vos-ho quasi no gos, en es camp me vaig criar i captiva vaig estar i es que per mi plorarà farà trossos de's meu cos. (Sa solució en el proper número)

VENDO SOLAR, en Porto-Colom.

Urb. LAFE 1.275 m2.

Precio 1.500.000 ptas.

Inf.: Tel. 575180

Avantatge de llavors

Turista felanitxer ens ha passat per San Pedro

Recordant a Miquel Barceló Alzanillas

Normalment, quan sabem que un felanitxer ha de venir a visitar-nos, ens preparam amb temps, aderam la casa (com una parròquia que espera el bisbe), i quan arriba l'abraçam, li feim festa i fins i tot l'ensumam per sentir aquella oloreta a Felanitx, a jardí de Binifarda, o a salabror d'Es Port. No en parlem si arriba a dur una sobrassada! L'oloreta es torna saborino, i la festa és més gran. Aquesta vegada ens hem tengut que conformar amb un poquet de saladina, perquè el visitant venia d'Es Port ... i sobrassada no en duia cap, per no esser temps de matances (ha dit ell), i les del Mercat (que em perdonin els mercaders) no són iguals que les de casa (i a ca d'aquest visitant, la veritat, no en fan, no tenen temps).

Normalment, quan el felanitxer se'n torna, ens sap greu, com de costum, i li solem donar una carta per a vosaltres, germans felanitxers, carta que entregada en pròpia mà fa més efecte que arribada per correu. Però aquesta vegada ni temps per fer la carta no hem tengut, perquè qui ha vingut era un pove, molt jove, que ha passat per San Pedro com una exhalació. Un atxem, un esclafit, no fan més via. Ja ho diria sa padrina: «Oh!, es jovent, es jovent, quina punyetera malaltia!» ... i més de quatre que ja anam per la tercera quinta, bé la voldriem tornar patir.

El cas és que sense més ni pus arribà a San Pedro, l'altre dia, En Miquel Barceló Alzanillas, un allot encara amb oloreta de quarter, i no venia com els nostres vells, que quan vengueren eren més joves que ell, «a fer l'Amèrica», no, aquest venia a passetjar-la o a passetjar-s'hi. Així com en Es Port, en el juliol i agost tot bull, a San Pedro, gener i febrer (el nostre estiu) són mesos morts, perquè no tenim turisme ... ni extrangeres. Hom no va saber que En Miquel havia arribat, fins que el va tenir davant.

Alt, magre, amb una barba de moro, i vestit de jugador de tenis, En Miquel no donava la imatge d'un emigrant de Mallorca. Ell era un turista mallorquí que venia per estiu a l'Argentina. Ses allotes el se miraven astorades i, com de costum, li començaven a parar ses lloses ... No vaig tenir millor idea que dir-les que aquell allot tenia 30 cotxes, de tota marca. I era ver! Son pare me'n ha deixats. Ses lloses se desaparaven soles ... Aquell jove no podia esser felanitxer, allò era un àrab petrolier! Quin partit! Ell, tot un cavaller, com educat a Oxford, atent amb totes ... sembla que se'n hagués anat ferit d'ala. Aquí hem quedat sens alè, tot són sospirs ... i qualcuna s'acuba!

Així com les mares de principis de segle, per ventura no sabrien res pus mai d'aquell filllet que se'n havia anat a Amèrica, la mare d'En Mi-

quel va saber a l'instant que el «nin» havia arribat bo i sà. No sé si sabeu que un servidor s'ha fet radioaficionat (brusques per xerrar amb Mallorca!), i malgrat que el crit no pogué arribar fins a En Joan Tascó, sinó fins a Canàries, des d'allà una allota féu de pont i En Miquel xerrà amb sa mare per radio, més nerviós que quan féu sa primera comunió. Sa padrina hauria dit: «Això són coses del dimoni!». Res, que així com arribà li perdèrem sa petja, perquè partí com un llamp de cap a Mar del Plata.

Com sabeu, Mar del Plata, a 600 quilòmetres de San Pedro, ve a esser lo que era Porto Petro, un temps, per Felanitx. Allà anam els argentins a estiu, i també hi anà En Miquel, «cómo no!». Naturalment, les platges de l'Atlàntic no són S'Arenal, ni són Cala Marçal, ni tan sols es Faralló d'En Fred. Qui vol nedar a l'Atlàntic se'n du una malmenada, que quan se'n recorda encara s'hi du sa mà. I allò sí que ho és un consomé humà, que deia En Jaume d'Albocàcer.

En Miquel tornà a San Pedro i em digué que l'endemà partia de cap a Felanitx. I com així?! Es billet estava marcat per dia 17, se li acabava el temps. Un felanitxer de bon-de-veres no acaba mai els doblers, més encara si es tracta d'un petrolier felanitxer. «Agrupació Mallorca» en atur, el president que no hi era, el tresorer no se sabia a on parava (ni els doblers ...), el secretari (que venc a esser jo) no ho podia fer tot (i mai fa res ...). Res, que li fèrem una petita despedida a ca N'Andreu Fiol (germà d'En Sebastià, el sastre del carrer de La Mar). Un sopar en el camp, res de restaurant. No érem molts, sols un estol petit, però significatiu (com diuen ara).

Altres vegades ens hem reunit un grup molt més nombrós. Tothom xerra fort! (no seríem felanitxers ...), la música massa forta fa alçar més la veu als xerradors, i la víctima de l'homenatge queda com s'Illot, en mig del president i el secretari d'Agrupació Mallorca, o a un costat, com Sa Dragonera. Quasi ningú li fa cas ... i feim la festa per ell! Aquesta vegada, ni música havíem tengut temps de preparar. Sort que En Miquel duia dins la butxaca «Càrritx i roses» d'En Tomeu Penya, un casset que no havíem sentit mai ...

Mai havíem sentit Felanitx tan prop de nosaltres! En Miquel comentà que havia duit aquell casset per si arribava a enyorar Sa Roqueta ... i venia par un mes! «Tú ets dels nostres, fill meu!!!» —vaig dir mentres l'abraçava. Això fou tot el discurs i ni gloses em sortiren. Per això, felanitxers germans, no vos hem enviat carta, però vos recordam, vos enyoram com sempre o més. Sabem, gràcies a Joan Tascó de la EA 6 GE. que En Miquel torna esser amb vosaltres i comença a preparar els seus cotxes (que ja vé l'estiu), gràcies a Déu. Segurament que ja vos ha abraçat a tots i vos ha donat memòries de tots nosaltres. No vos hem enviat res perquè duia excés de pes (a l'aeroport se sentia es bramul d'una vedella ... i semblava sortir d'una maleta).

Acabàvem de sopar mentre En Tomeu Penya ens sortia del caixó «inflat com un calàpet, de goig i alegria»: «Cant per sa meva gent que m'entén i és de raça valenta ...». Valents i tot, teníem un nuu al cascabós ... i encara! Ens ha quedat el casset de penyora, i durarà més que si En Miquel hagues duit sa sobrassada. Adéu siau!

Miquel Antoni Enginyer

San Pedro, Argentina, 22 de febrer de 1984.

**EXCURSION
CENA - ESPECTACULO
ES FOGUERO**

Sábado 31 marzo 1984

Salida a las 19:00 Plaza España

Precio por persona 1.700 Pts.

MENU: Aperitivo
Cocktail de Gambas
Asado «ES FOGUERO»
Soufflé Alaska
Vino Blanco y Tinto
Champagne

**Para pasar una noche inolvidable no faltes a este
GRAN SHOW**

PARA INFORMES Y RESERVAS:

Autocares GRIMALT

Autocares lujo — Servicio Microbús — Taxis

TELEFONOS 58 11 35 — 58 02 46

Carretera Porreres - Frente (Cine Felanitx)

SUPERHANSAS

OFERTAS

Tomate frito Orlando bote cristal kilo 120 pts.

Papel higiénico 4 rollos 60 pts.

Leche Molico 180 pts.

Patés Piara 49 pts.

Vendo o traspaso «Cafetería Mar»

con 300 m2. de terraza en 1.ª línea, sobre playa Cala Marsal de Porto-Colom (Felanitx), completamente equipada.

Informes: Sábados y domingos en la misma

Resto de los días Tel. 285112.

NATURESA I SOCIETAT

LA PROCESSIONÀRIA

No fa molts d'anys que ens va arribar de la península —Ibèrica, per descomptat— i si ens ha de servir de consol direm que avui en dia pràcticament no hi ha cap país de la conca mediterrània que no sofresqui aquesta plaga. De les illes, Eivissa és de moment la més poc afectada perquè és on ha arribat més tard.

La processionària, cuca negra o cuc de pi, és un animallet de gusts refinats, costums gregaris i extraordinàriament dotat per l'autoconservació de l'espècie. No suporta les temperatures massa extremades que li poden costar la vida i únicament s'alimenta de flairoses acícules (fulles en forma d'agulla) de pins i cedres. La seva voracitat provoca la defoliació i sovint la mort de molts arbres. Per a les persones, el perill radica en els pèls urticants que recobreixen el seu cos, els quals en contacte directe amb pells sensibles provoquen molestos estats atèrgics, especialment greus si afecten els ulls, cosa no gens difícil ja que aquests pèls se solen desprendre del cos de l'oruga i són fàcilment transportables pel vent.

CICLE BIOLÒGIC

Les orugues neixen a finals d'estiu i viuen agrupades dins unes bosses de fil que elles mateixes segreguen; només surten quan el sol s'ha post per alimentar-se. Aquestes bosses les protegeixen del fred durant l'hivern. Quan arriba la primavera ja han completat el seu desenvolupament i abans de la Setmana Santa organitzen la processó del seu propi enterro. Davallen del pi en fila índia i es dirigeixen al lloc adequat on conjuntament se sepulsen a una profunditat d'uns 10 centímetres. Al cap de quatre o cinc mesos, en ple estiu, comencen a sortir, de forma escalonada, ja transformades en papallones. Sempre en queden en situació de diapausa entre un 15 % i un 35 %; aquestes no emergiran de davall terra fins al cap d'un any o més; vet aquí un important recurs per assegurar l'autoconservació de l'espècie.

Les papallones són de color grisenc i costums nocturns, només viuen devers una setmana durant la qual els mascles fecunden les femelles i aquestes ponen entre 100 i 180 ous cada una. Els depositen damunt un pi al voltant de dues acícules i els recobreixen amb unes escates que obtenen del seu propi abdomen. A les quatre o cinc setmanes neixeran les oruguetes.

TRACTAMENT DE LA PLAGA

La processionària compta amb diversos enemics naturals. L'afecten una sèrie de malalties parasitàries alguna de les quals fa minvar considerablement el seu nombre. Entre els predadors que li donen caça hi ha mamífers com lirons, rates cellardes o rates pinyades. Aquestes darrers cacen les papallones. Aus com els ferrerets, puputs o corbs i insectes com vespes. Les cigales se mengen els ous acabats de pondre i

certes formigues netegen molts de pins d'orugues. Per desgràcia aquests enemics naturals no són suficients per a controlar la plaga i cal que l'home actuï, ja sia mitjançant tractaments massius, o accions individualitzades sobre les bosses dels pins.

Els tractaments massius consisteixen amb la fumigació del bosc infestat amb insecticides o altres substàncies. Les fumigacions es poden fer amb avioneta o des de terra. Per a les fumigacions, més que l'insecticida és aconsellable aplicar un producte biològic la base del qual és el «Bacillus Thuringiensis», un bacil que els provoca gran mortandad. Sobre l'insecticida té l'avantatge de no afectar les altres aus i mamífers del bosc.

L'any 1981 es va aconseguir sintetitzar la feromona sexual de la femella de processionària i això ha servit per a realitzar experiències interessants. Es distribueixen pel bosc una sèrie de trampes que usen com a esca aquesta substància que, amb la seva olor atreu les papallones mascles que queden atrapades i no poden fecundar les femelles. Aquest sistema que encara no ha estat comercialitzat s'ha demostrat bastant eficaç en bosc no excessivament contaminats.

Quan volem actuar només damunt un nombre reduït d'arbres hi ha dos sistemes, ambdós bastant efectius. El primer consisteix en tallar les branques on hi ha les bosses i cremar-les sobre una superfície dura per impedir que les orugues s'enterin. Hi ha a la venda unes tisores de podar a les quals es pot aplicar un bastó d'un parell de metres que van molt bé per a tallar les bosses que estan amun. Per fer això sempre es recomenable la precaució; tapar-se els ulls amb ulleres, posar-se guants etc. etc. per evitar possibles complicacions.

Si les bosses estan molt enfilades el més recomenable es disparar-los amb una escopeta de cartutxos. L'inconvenient és que darrerament els cartutxos s'han posat a preus prohibitius, de tota manera cal dir que de vegades es concedeixen subvencions. Convé que els interessats s'informin a la cambra agrària.

Com heu pogut veure hi ha moltes maneres d'actuar contra aquesta plaga; totes són efectives però cap no es definitiva. Quan una zona ha estat descontaminada cal no oblidar que sempre hi ha processionàries en diapausa que si no és enguany serà l'any que ve que sortiran a llum.

GOB-Felanitx

SE TRASPASA BAR CHURRASCO
Informes: Tel. 581129

SE VENDE CACHORRO Partor
Aleman con Pedigrée.
Inf.: Tel. 575788 y 575163

Tombats a la molsa

La marginació de la nostra llengua (II)

La setmana passada parlàvem de la persecució de que fou objecte la nostra llengua després de la guerra de Successió i com una conseqüència de la gènesi de l'estat centralista i unitari, però les normes legals que perseguïen la nostra llengua o restringien el seu ús no acabaren amb el Decret de Nova Planta. Més tard, el 23 de juny del 1768, Carles III trèia una reial cèhula que insitia en el fet que «en todo el Reyno se actúe y enseñe en lengua castellana».

Però les normes que imposaven la «lengua castellana» a les terres de parla catalana no sortien únicament del Poder Central. El 1837 un edicte del Govern de Balears obligava el càstic per als infants que xerrassin català a l'escola. El 1857 la Llei d'Instrucció Pública imposava l'ensenyament únic de la llengua castellana.

Però els àmbits on la nostra llengua quedava marginada o prohibida no eren sols els de l'ensenyament. La Llei del Notariat del 1862 feia obligatori l'espanyol a tots els instruments públics i la Reial Ordre de 1867 prohibia les obres teatrals escrites en català. El Reial Decret de 21 de novembre de 1902 anava dirigit especialment als ensenyants: «Los maestros y maestras de Instrucción Primaria que enseñen a sus discípulos la doctrina cristiana y otra cualquier materia en un idioma o dialecto que no sea la lengua castellana serán castigados la primera vez con amonestación por parte del inspector provincial de Primera Enseñanza, quién dará cuenta del hecho al Ministerio del ramo, y, si reincidiese, después de haber sufrido una amonestación, serán separados del Magisterio Oficial, perdiendo cuantos derechos les reconoce la ley».

Encara quedaven racons, emperò, on la nostra llengua podia ser emprada, però, quan els buròcrates se n'adonaven... ja es treien una nova llei o un nou decret de la mànega. La Reial Ordre de 1904 feia obligatori l'espanyol en la correspondència i comunicacions oficials. El R.D. de 1923 establia que en els actes oficials no podia usar-se altra llengua que l'espanyol. El R.D. de 1926 facultava als governadors per posar fortes multes als càrrecs públics que no usassin l'espanyol.

Més tard arribaven altres decrets de la mà de nous règims polítics. Un ordre de 1936 prohibia el català als noms de raons socials, cooperatives, etc. El 28 de juliol de 1940 el Govern Civil de Barcelona dictava un ordre que deia: «A partir del 1.º de agosto todos los funcionarios contractuales de las corporaciones municipales de la región que se expresen en el exterior o en el interior de los edificios municipales en una lengua que no sea la del Estado, serán inmediatamente destituidos sin que tengan derecho a reclamar. Por lo que se refiere a maestros públicos y particulares, esta falta comportará la pérdida de los derechos a enseñar».

El mateix any 1940 es prohibia el català en les marques, noms comercials, rètols d'establiments, ... Encara la Llei de Registre Civil de 1957 (i d'això no fa tants anys) obligava a inscriure els noms personals en espanyol i, per tant, prohibia la seva inscripció en català o en qualsevol altra llengua.

Tot aquest rosari de calamitats ha hagut de patir la nostra llengua, la nostra cultura i el nostre poble fins avui mateix, com aquell que diu. La situació que vivim actualment de «cooficialisme» no serveix de gaire cosa per recuperar tot l'espai perdut per una llengua i per un poble. Servirà en tot cas per «conservar» la llengua, per llevar-li de damunt, l'agravi que suposa una marginació de segles, però en absolut per recuperar-la als àmbits d'on ha estat definitivament desterrada.

Ens hem acostumat excessivament a la «diglòssia», a emprar dues llengües en dos àmbits completament diferents: el dominant i el casolà. Quan una llengua no pot arribar a segons quins racons de la seva societat, aquesta llengua està determinada a entrar en el grup de les llengües extingides. Seguint amb la línia actual de tractar la nostra llengua com un «objecte delicat», sense gaire possibilitats de ser emprada per tots i a qualsevol lloc, sols estarem allargant la vida d'una llengua en procés d'extinció.

Ramon Turmeda
gener 1984

GINECOLOGIA

Nueva consulta: C. Bosch, 9 - 1.º (junto pastelería S'Illot)

Horario: Lunes, martes y miércoles de 16:30 a 19:30 horas

(Pedir día y hora) Tel. 551008

Dr. César Mesón Legaz

Emotivo homenaje del Destilerías Valls a Santi Bono

Gran emoción en los diversos actos organizados por el C.B. Destilerías Valls en homenaje a su desaparecido jugador Santi Bono. A media tarde en el camposanto de nuestra ciudad se celebró una misa a la que asistieron la casi totalidad de antiguos compañeros de Santi. Seguidamente se realizó una ofrenda floral y fue rezado un responso. Asimismo se hizo una visita y responso donde descasan los restos del antiguo entrenador Francisco Oliver y del que fue jugador y árbitro Miguel Barceló. Fueron unas sencillas ceremonias que demostraron la unidad que siempre ha existido entre todos cuantos han defendido la camiseta del Destilerías Valls de Felanitx.

Más tarde y en el campo Municipal de Deportes, con un lleno impresionante, a pesar del frío reinante se jugaron los partidos anunciados.

Saltaron a la cancha los equipos femeninos de los años 69 y 78, un partido entretenido y con variedad de jugadas que hicieron las delicias de los espectadores. Hay que destacar la deportividad de todas las jugadoras que se entregaron por completo para preparar un buen baloncesto; al final fueron las «viejas» quienes se hicieron con la victoria por el resultado de 13-12. Las alineaciones fueron: C.B. Destilerías Valls 1969: Mateu, Ibáñez, Vicéns, Nati, Turita(4), Mestre(2), Prohens (2), Caldentey, Amorós(5), Oliver y Obrador.

C.B. Destilerías Valls 1978: F. Artigues, Alguacil, Mascaró(2), M. A. Artigues(3), Juan(4), Mas(1), Martí y Nadal(2).

A las ocho saltaron los equipos masculinos y formaron en el centro de la cancha la totalidad de jugadores tanto masculinos como femeninos, mientras que el capitán del equipo de Santi entregaba un ramo de flores a Mónica, viuda del jugador homenajeado.

Entonces vino el momento más emocionante que fue el minuto de silencio a la memoria de Santi. Cuántos recuerdos hubo en este largo minuto para tí Santi.

Seguidamente dió comienzo el partido de masculinos, partido entretenido y muy disputado, una vez más la experiencia se impuso a los chicos jóvenes que nada pudieron hacer ante el juego de los viejos. Resultado final 20-17 a favor de los del 64. Las alineaciones fueron C.B. Destilerías Valls 1964: Espín(2), Riera(7), Maimó(2), Vicéns, Lladó(2), Garau(2), Rosselló, Soler, Fuster(3), Ricardo(2).

Destilerías Valls 1968: Méndez(7), Ordinas(2), Vidal(2), Monjo(2), Nadal(2), S. Andreu, (Oliver), Pérez (2), Artigues, Torralba y Garau.

A destacar la única ausencia del equipo de Santi que fue A. Andreu el cual por motivos muy justificados no se pudo desplazar desde Menorca, pero que quiso adherirse al acto mandando un emotivo telegrama.

Ambos partidos fueron dirigidos por Juan Pons y como anotador A.

Roig.

Al final fue entregado el balón, con que se jugó, firmado por todos cuantos intervinieron en los partidos a la esposa de Santi.

Por nuestra parte nada más, sino decir que, Santi tuvo el homenaje que se merecía y al que asistieron todos sus amigos.

Descanse en paz el que fue gran baloncista felanitense Santi Bono.
ANDRI

Coses d'Es Port

Dissabte passat, com estava previst, es va celebrar la junta general de Veïnats d'Es Port. L'assistència es notà més nombrosa que altres vegades, la gent pareix preocupada.

Es repasà l'ordre del dia sense cap entrebanc; donà la impressió que la gent estava conforme amb el que s'havia fet fins ara. Quan arribà el torn de precís i consultes la cosa s'animà i pel que se pogué detectar, tothom està d'acord amb una cosa: L'ABANDÓ del Port per part de l'Ajuntament.

S'acosta l'estiu i seguim com abans, millor dit, pitjor: la brutor s'acumula i lo que estava deteriorat s'espensa més. No només estan en les fosques les urbanitzacions perifèriques sinó que, molts de vespres, part del que poden dir el casc antic no té llum (públic) i els redols on n'hi ha és deplorable. Pareix que no ho volen veure, està clar, si venen el vespre... no veuran res.

Gent d'Es Port.

la rodella

(Ve de la pàgina 1)

— Ja se sap que l'oposició per sistema vota en contra dels qui comanden.

— Això és mentida. A la sessió que comentam, pràcticament tots els acords varen ésser presos per unanimitat. L'excepció va ésser aquest punt tan delicat.

• Pirotècnic.

Alta peluquería señoras y caballeros manicura y estética Rafa Rubio

profesionalidad - lujo - confort
como en los mejores salones de Palma

C. Hortals, 2 (en frente médico Dr. Enrique Miquel)

HORARIO:

Mañana 9:30 a 1 - tarde 3:30 a 8

Viernes y sábado no cerramos al mediodía.

GOLEADORES

Sus excursiones

con

Autocares

J. CALDENTY, S. A.

Tel. 580153

C. D. FELANITX

- 1.º M. Rial, 12 goles.
- 2.º Seminario, 8 goles.
- 3.º Vicéns, 5 goles.
- 4.º Bauzá, 4 goles.

FELANITX ATCO.

- 1.º Cano, con 5 goles.
- 2.º Cañas, 4 goles.
- 3.º Obrador I, Obrador II, Román y Veny, con 2 goles.

JUVENILES:

- 1.º Crucera «Guíndi», 12 goles.
- 2.º Cerro «Pirri», 11 goles.
- 3.º Aznar, 8 goles.

INFANTILES:

- 1.º Antich, 29 goles.
- 2.º Barceló, 11 goles.

ALEVINES:

- 1.º Gallardo, 29 goles.
- 2.º Hernández, 9 goles.

RESULTADOS.

CALVIA, 1 - FELANITX, 1
FELANITX ATCO., 0 - SANT
BERNAT, 2

(Prometedora 1.ª parte del filial, pero que no pudo en la 2.ª evitar verse superado por los visitantes, que terminaron con dos jugadores menos).

ARTA, 3 - FELANITX, 0 (Juveniles)

El equipo felanitxer con muchas ausencias, algunos debutaban en 3.ª división como es el caso de Aznar, jugaron mal, y perdieron merecidamente.

SOLLERENSE, 0 - FELANITX, 8
(Infantiles)

El resultado lo dice todo. El Felanitx infantil con notables ausencias barrió. Goles de Adrover Sastre(3), Juli, A. Ramis, Algaba, Picornell y Risco.

AVANCE, 2 - FELANITX, 2
(Alevines)

Nota: Los máximos goleadores de cada equipo recibirán un magnífico trofeo donado por la firma comercial que patrocina esta sección.

SKORPIO.

Peña Quinielística C. D. FELANITX

Zaragoza-Cádiz	1	1	1	x2
Salamanca-R. Sdad.	1x2	x2	1x	2
Barna.-Valencia	1	1	1	x
A. Madrid-Málaga	1	1	1	1 2
Sevilla-Betis	1x2	1x	1	x
Osasuna-R. Madrid	1x2	x2	1 2	x
Mallorca-Valladolid	1x	1x	1x	1 2
A. Bilbao-R. Gijón	1	1	1x	1
Murcia-Español	1	1	x	x
Hércules-Bilbao A.	1x	1	1 2	1
Palencia-Santander	1 2	1 2	1x	1
Huelva-Granada	1	1x	1	1x
Castellón-Elche	1x	1	1x	1x
Algeciras-Tenerife	1	1	1	x2

432A. 128A. 128A. 64A.

Patrocina

Autocares GRIMALT S. A.

Autocares de lujo

Servicio Microbuses

Taxis

Tel. 581135-580246 FELANITX

NOVETATS EDITORIALS

«Anys Errera - Segle XIX» 2.º part de Mn. P. Xamena

Ja fa una partida de setmanes que va sortir a llum l'edició de la segona part del segle XIX d'«ANYS ERRERA» de Mn. Pere Xamena, separata dels treballs que hem anat publicant a les planes d'aquest setmanari sota el títol esmentat.

Amb aquest llibre Mn. Xamena culmina una tasca que començà fa més de vint anys, a la qual ha anat pellucant en els arxius i tota casta de documents al seu abast i també a la premsa antiga —pel que fa a aquest darrer volum— totes aquelles notícies d'un cert interès referides a Felanitx.

Així des de 1551 fins a 1899, que és el període objecte de les seves recerques, tenim a l'abast un cronicó valuosíssim en aquests set llibrets de Mn. Pere Xamena.

«Cronicó Felanitxer (1228-1399)» de Ramon Rosselló

Per altra banda tot just acaba de sortir el «CRONICÓ FELANITXER (1228-1399)» de Ramon Rosselló, també separata dels seus treballs que veuen la llum damunt el nostre setmanari. Aquest llibre completa el període medieval, l'investigació del qual té a cura R. Rosselló, concretament des de 1228 fins a 1550, el qual queda recopilat en 3 volums, dels que dos ja sortiren els anys 1975 i 1978.

L'opuscle, de 251 pàgines, porta una nota preliminar del nostre país el Dr. Miquel Barceló Perelló, i la seva edició s'ha pogut fer gràcies al patrocini del nostre Ajuntament.

«El Castell de Santueri» de Ramon Rosselló

També acaba de sortir un fullet bilingüe que és una síntesi històrica del castell de Santueri, en català i amb anglès. «EL CASTELL DE SANTUERI - THE SANTUERI CASTLE» ha estat enllestit per Ramon Rosselló i serà sens dubte una publicació molt útil pels excursionistes que visiten la nostra fortalesa o pels que simplement senten curiositat per aquests temes. L'opuscle té 12 pàgines i la versió a l'anglès és feta per Odile Arqué i Catalina Barceló.

«Les Mirsines» de M. Bauçà

Per arrodonir aquestes breus referències bibliogràfiques cal que esmentem l'aparició del llibre de poemes del nostra país Miquel Bauçà «LES MIRSINES (Colònia de vacances)», número 8 de la col·lecció «Plecs» de «Les edicions dels dies» de Barcelona.

L'integren prop de cinquanta poemes i al final hi ha una breu nota biogràfica de l'autor.

Amb aquest llibre, Miquel Bauçà romp un llarg silenci i ens parla altra volta, amb el llenguatge planer i sucós que el caracteritza, de la transcendència de les coses insignificants.

Aquest llibret serà un motiu de joia pels que saben assaborir la formulació poètica.

vint-i-cinc anys enrera

CULTURALS

De tant en tant hi havia activitats culturals dins la nostra ciutat. Mirau-ne un petit ramell:

«Organizado por el Centro de Arte y Cultura y el Instituto Laboral, se está desarrollando un ciclo de conferencias que tienen lugar en el Salón de Actos del Ayuntamiento.

El miércoles 25 de febrero, ocupó la tribuna el joven conferenciante D. Guillermo Rosselló Bordoy, quien expuso el tema «Las Baleares en la antigüedad». Hizo la presentación D. Antonio Roig Barceló que en atinado parlamento hizo un breve y certero bosquejo del conferenciante.

El 4 de Marzo habló D. Bernardo Vidal y Tomás tratando de «El momento actual de la poesía a Felanitx». La presentación estuvo a cargo del Profesor del Instituto Laboral Sr. Pons Bonet, con palabra fácil y agudeza de conceptos.

El 11 de Marzo la conferencia estuvo a cargo de D. Damián Vidal Burdills, notario de la Puebla, haciendo la presentación D. Jaime Oliver Oliver, Presidente del Centro de Arte y Cultura. El tema del conferenciante fué sobre Mossèn Lorenzo Riber y Campins.»

EFEMERIDES LOCAL

Sant Salvador és i serà sempre, pels felanitxers, motiu de records entranyables. Fecem memòria d'unes commemoracions:

«En el próximo mes de Julio se cumplirán veinticinco años de aquella memorable jornada en que, reunidos en la ancha meseta de San Salvador, innumerables fieles de toda la isla, llegados en peregrinación, el por aquel entonces Arzobispo-obispo de Mallorca Dr. Miralles Sbert bendecía solemnemente el monumento dedicado a Cristo-Rey, consagrándole luego, en elocuente oración pronunciada en lengua vernácula, toda la isla.

También para el 5 de Julio ha sido fijada la fecha de la celebración de las Bodas de Plata de la Coronación Pontificia de la Virgen de San Salvador, uniéndola al veinticinco aniversario de la bendición del Monumento a Cristo-Rey y consagración de Mallorca al mismo.»

LA TELEVISIÓ A FELANITX

Qui hagués dit que la televisió, —la cajita tonta o «la telecosa» com també és coneguda— hagués estat a l'hora d'ara la més efectiva adormidora de la farmacopea nacional!

Abans, fa vint-i-cinc anys, tot semblava un jardí d'il·lusions esperançadores; però ca barret!, ens donen gat per llebre!

En «Pe & Po» ens transcriu una conversa que va tenir amb un comerciant del ram:

«Otra vez vuelve a ser la televisión el tema palpitante, el de la máxima actualidad, el del que todos se preocupan y preguntan para saber más sobre el particular.

Visitamos Casa Oliver, preguntando al propietario:

— ¿La televisión será ya una realidad continuada en nuestra ciudad, como lo es ya en las grandes poblaciones modernas?

Y el señor Oliver responde:

— La televisión está aquí, vivita y coleando como la vimos hace seis meses ya, pues bien recordarán que nuestra ciudad ha sido la segunda de España, fijese, de Espawa, no de Mallorca, que ha podido recoger y admirar la televisión internacional, que por mediación de Cerdeña y Milán se captó en nuestras pantallas...»

«TAURINAS

D. Jesús Gallardo, conocido y dinámico empresario taurino, nos comunica en atento escrito que se ha hecho cargo de la dirección de la Plaza de Toros de Felanitx, para la próxima temporada.

Es de esperar que de nuevo nuestra Plaza de Toros sienta el calor de los aficionados al arte de Cúchares y pueda recrearse con acertadas corridas que, a no dudar, lo serán las organizadas por el Sr. Gallardo, empresario asimismo de las plazas de Muro y Alcudia y algunas de la península.»

VINYA

Si encara queda algun pagès que no hagi perdut del tot l'humor i vol fer un rodol de vinya, s'assegui ben assegut i comprovi el cost de la seva capbuitada. No fos cosa de que s'hagués de geure del susto.

Però si pot servir d'orientació sàpiga que, fa vint-i-cinc anys, el peu de vinya americana el venien a 2'10 cadascun.

Avui és una veritat com unes cáses que «qui té vinya té tinya!»

Fins una altra, si Déu ho vol.

D'ALLAVORS

CLASES DE INGLES E.G.B.

Particular y colectivo. Horario a convenir.

INFORMES: EN ESTA ADMON.

TENGO LOCAL espacioso para alquilar en Via A. Mestre.

Informes: Tel. 580441

Naps

—Jo crec que amb un xifon aiximateix hi vendria del Port, però amb una botella de butà partint de la Creu sols no arribaria a l'escola.

—Normalització lingüística, ara i en l'hora de la nostra Nap. Amén!

—Pla General d'Ordenació d'Urtulices (Nap, lletugues, etc).

—I aquest dels Naps, no podria fer la Corema i estar tres o quatre setmanes sense escriure dois!

cine principal

Hoy sábado día 17 de Marzo a partir de las 21 horas.

Tel. 580111

Gran noche de terror

PANICO... MIEDO... SANGRE...

Sufra o disfrute durante 12 horas seguidas de films...

De 9 noche a 9 de la mañana.

«Aquella casa al lado del cementerio»

«La noche de Halloween»

Película sorpresa - «Alien el 8.º pasajero» - «El ente» y «Los ojos de un extraño»

Mañana domingo, tres sesiones desde las 3 y

lunes en dos sesiones desde las 3

STAYING ALIVE

Lo último de Travolta en su mejor interpretación.
Dirigida por el inigualable SYLVESTER STALLONE

En el mismo programa:

Qué me pasa doctor

Barbra Streisand y Ryan O'Neal: una mítica pareja a su aire

PROXIMA SEMANA

Jueves 22, a las 9

NERON Y POPEA

un film «S»

Además

La colegiala seduce a los profesores

Viernes 23, sábado 24 y domingo 25

Nunca digas nunca jamás y El Mago de Oz

VIAJE

LÓURDES - VALLE DE ARAN
ANDORRA

Pensión completa 19.900 pts.

Salida día 27 de abril - Regreso día 1.º mayo

INFORMACION y RESERVAS:

Catalina Soler - Pza Pax, 14

Tel. 580717

Auxiliar administrativo con conocimiento de idiomas

Servicio militar cumplido

Informes: Tel. 581985 (Renault)

instantáneas en GADGETS

Autocares lujo excursiones,
Servicio Taxís y Microbuses,
Tels. 580246 - 581135 — FELANITX.

• Lo consiguió el «BUTANERO». A pesar de la fría noche logró lo que muchos no creían, pues a éstos incrédulos sus buenos dineros les costarían.

SEBASTIAN GARRIDO ya piensa en UNA CAMINATA A LLUC, con BOTELLA DE BUTANO, acompañado de todos sus amigos y admiradores.

«Radio BALEAR» que siguió sus pasos, piensa estar con él en esta otra difícil prueba que será superar sus propios «récorde».

¡Dejen paso al «BUTANO SPORT»!

• Esperamos impacientes que caiga en nuestras manos ese «CRONICO FELANITXER» que acaba de editar nuestra editorial, de nuestro gran historiador RAMON ROSELLO y que ha patrocinado nuestro Ajuntament.

• Hacía mucho tiempo que no teníamos noticias de nuestro —no menos grande— poeta felanitxer MIQUEL BAUÇA. Pero estos días acaba de salir a las librerías un nuevo libro de poemas titulado «LES MIRSINES (Colònia de vacances)» que forma parte de una colección de «Les edicions del dies». No vamos a descubrir las excelencias de su lírica ya que se trata de un valor más que reconocido.

• El pasado domingo en «Es Torrentó» ganó «AUTOCARES GRIMALT» al FELANITX ATCO. Me explico, pues el SANT BERNAT, el

oponente del equipo felanitxer, lleva las camisetas de esta empresa que ayuda en los gastos a ese equipo de «Establiments». Antes, el simpático Toni Grimalt senior les había invitado a una comida en «La Ponderosa». ¡Lástima que la comida no se les indigestara y la victoria cayera al bando local! ¡Perdón!

Pero hay que saber perder y ganó... ¡El mejor!

• Y mañana desmadre total en «CLASS» con «CORPUS CHRISTI».

• Y el pasado domingo TIMONER en el velódromo «Trinidad Riera» demostró que está en magnífica forma. Nuestro gran corredor va a cumplir estos días 58 años... ¡casi na!

• El pasado miércoles algunos de «L'EQUIP TULSA» cenaron con el Conseller de Cultura FRANCESC GILET. Había mucho de que tratar. Especialmente de esa ansiada subvención para poder realizar estos «RECUERDOS ESCOLARES» que prometen ser un bombazo en toda la geografía de habla catalana.

• Y para finalizar volveremos al «BUTANERO», que después de CINCO HORAS Y SIETE MINUTOS de «trayecto» tenía todavía ganas de echar bromas:

— ¡Esto es sólo un aperitivo!

El tío todavía estuvo a punto de tirarse unos bailes en la «disco», «CLASS».

De él dijo su «ayudante» el atleta VICTOR MARTINEZ: ¡Es un fenómeno!

JORDI GAVINA.

SE NECESITA PARA CALA D'OR

EMPLEADA DE HOGAR
INTERNA. SUELDO A
CONVENIR.

Tels. 657158 y 657298

En un mal partido, el Felanitx pudo ganar.

CALVIA, 1 - FELANITX, 1

Alineación: Adrover(2), Zamorano(2), Vicéns(3), Perelló(1), Oliva(2), Nico(2), Vacas(1), Valentín(2), Seminario(3), Mestre(1) y M. Angel(2). Bauzá(1) por Mestre y Aznar(2) por Vacas.

Para nosotros lo más importante del partido fue precisamente que otra vez se alinearon NUEVE jugadores de Felanitx, lo que consideramos de una importancia vital. Antes se decía de que no se iba al fútbol porque no jugaban los de aquí, pues ahora es cuando la afición debe demostrar que ya que juegan los felanitxers se les debe apoyar. El C.D. Felanitx está jugando totalmente con jugadores de la cantera, cosa que es de lo más importante.

El partido en sí no fue bueno, aunque sí aceptable ya que al Calviá le iba mucho en el envite y también al equipo visitante. Los puntos tenían en este caso doble valor.

De salida el equipo local presionó la meta de Adrover si bien con jugadas imprecisas, aunque no exentas de peligro. Los contraataques merengues en este primer tiempo fueron contados, aunque peligrosos, digamos que el C.D. Felanitx jugaba cuenta arriba en todo el sentido de la palabra ya que el terreno de Calviá tiene un notable desnivel.

En la continuación cambió radicalmente el panorama y el dominio pasó a ser alterno con jugadas de peligro en cada área; en la local hubo un claro penalty a Seminario que el árbitro no quiso ver concediendo córner. Digamos que fue el único lunar en una buena actuación de Nadal Simó. En el minuto 70 el jugador Verdes agarró un chupinazo desde 30 metros que entró por la escuadra. Con este gol el C.D. Fela-

nix se lanzó abiertamente al ataque sacando a un delantero más (Bauzá) y sacrificando un centrocampista. El tanto del empate no se hizo esperar y fue en una jugada por el centro de Valentín que pasó a Seminario a la izquierda y éste, tras derribar a un defensor y sobre la salida del portero conectó un fuerte disparo que dió en el larguero y botó dentro, si bien M. Angel remachó el tanto lanzándose valientemente al esférico y ganando la acción a la defensa local. El árbitro dió el gol a M. Angel si bien en honor a la verdad debemos decir que fue Seminario su autor. Tras el gol del empate, y esto fue lo que más nos gustó, el C.D. Felanitx siguió atacando y llegó a acorralar totalmente al equipo local en su propia área, asfixiado por completo, debido quizás a una deficiente preparación física. Como prueba de lo que decimos bastaba apreciar como el público local gritaba al árbitro ¡tiempo! ¡tiempo!

En resumen, fue un partido aceptable del C.D. Felanitx, que jugó a lo práctico, que luchó muchísimo todos los balones y que botó a otro jugador juvenil, Aznar, que no desentonó lo más mínimo, lo que debe ser un gran estímulo para todos los jugadores, entrenadores y directivos de los equipos inferiores, ya que ésto es más importante que incluso la consecución de un título.

J. O.

RESTAURANTE EN CALA D'OR
necesita primer cocinero
Inf.: Tel. 658110

Agraïment

Les famílies Ramon-Mas i Blanco Mas, davant les nombroses manifestacions de condol rebudes amb motiu de la mort de Bartomeu Ramon Obrador, i en la impossibilitat de correspondre-les a totes personalment, ho volen fer per mitjà d'aquesta nota.

A tots, moltes gràcies.

CINE FELANITX ☎ 581231

Hoy sábado a las 9 noche y mañana domingo desde las 3

McQUADE LOBO SOLITARIO

Complemento:

«UN AMOR DE VERANO»

del director de «El lago azul»

Lunes 19, día de S. José, desde las 3 tarde

«BRUCE LEE el Super-Héroe» y «PORNO: Situación límite»

Próximos jueves y viernes a las 9 de la noche

CLAUDIA y GRETA

(«Ligues particulares»)

y

MANOLO ESCOBAR en

«Todo es posible en Granada»

CRISTALERIA SAN SALVADOR

de ANTONIO OBRADOR (En Toni d'Es Celler)

a partir del día 20 permanecerá abierta
para todos ustedes

- Acríslamiento de obras
- Espejos
- Vidrieras artísticas
- Biselados y grabados

C. Salas, 16 (calle Colegio «Juan Capó»)

Miquel Barceló, ese felanitxer universal

por MAIKEL

Es el clásico truco para hacer cantar a un criminal; la policía le lleva de nuevo al escenario del delito. Por eso me llevé a mi amigo Miquel Barceló al lugar donde comenzó a cometer sus «fechorías». Allí en la antigua estación del tren, cerca de «sa teulera», entre railes, cementerio de coches, máquinas de «pingball» desahuciadas, hierros retorcidos, basura... Un cementerio inevitable en cualquier sociedad de consumo. Allí se expresó a su aire... Cantó de plano. Sólo la cámara de Rafel Vadell nos espiaba.

— Este barrio me trae muchos recuerdos. De cuando con Miquel Roselló veníamos por aquí. Echaba mercurio sobre las vías del tren para que salpicara al pasar. La gente se asustaba, claro.

Tiene 27 años. Pinta. Y obtiene mucho éxito. Alemania, Italia, Francia, España, USA... Sus cuadros son codiciados.

— Empecé pintando con Miquel Roselló, nadie veía nuestra obra, sólo nosotros. Luego a los 16 años marché a Palma. Viví siempre en el barrio de Sa Calatrava. Tomaba café en el «Bar Bosch», un sitio de reunión ya tradicional. Allí hay una fauna cosmopolita que cada día intercambia su mercancía...

Lleva botas de boxeador. Su indumentaria es algo chocante: un largo «anorak» que le llega hasta los pies de color azulado, muy oscuro, forrado de rojo...

— Estas botas son como guantes, estos días he tenido que andar mucho, y van muy bien para los pies...

Empezó con una exposición de unas cajas de madera cerradas herméticamente por un cristal que dejaba ver su interior... Era el año 75.

— Se llamaba «Cadaverina» y en las cajas había trozos de hígado, cerebro, bistecs, frutos... Que a medida que pasaban los días acusaban los síntomas de la putrefacción. Empecé con 15 cajitas, cada día iba añadiendo cajitas, hasta llegar a las 375 cajas. La exposición duraba quince días; mientras había todavía materias orgánicas recientes, otras ya estaban completamente podridas...

Luego marchó a Barcelona. Vivió en un barrio parecido al de Sa Calatrava donde podía pintar a sus anchas, sin miedo a ensuciar las paredes.

— Allí pinté muchos cuadros pero no vendía ninguno. Estuve algunos años, vivía cerca del puerto... Pintaba cuadros muy salvajes, perros, bichos, animales...

Uno se acuerda de sus famosos escarabajos, que los pintaba de maravilla.

— Sí, siempre he sido un pintor muy orgánico, esta modalidad siempre me ha encantado... Por casualidad mis cuadros fueron elegidos para una exposición en Alemania, en Kasel, que se celebra cada siete años y que se llama DOKUMENTA, donde va lo más representativo de la pintura actual. Allí fue donde me di a conocer entre estas quinientas personas que controlan el mundo de la pintura, entre galeristas, críticos, pintores...

Allí comenzó su éxito. Aquí parece que no hemos tenido la oportunidad de ver sus cuadros...

— Sí, he expuesto hace unos tres años en el Colegio de Arquitectos, algunos de ellos los tienen mis amigos.

Luego vino ARCO-83.

— Allí tuve mucho éxito de crítica, de la crítica nacional. Todos los cuadros los compró Lúcio Amelio, mi «mánager». Expuse cuatro grandes muy grandes. Me invitó a ir a Nápoles, donde tenía un taller y allí tuve oportunidad de exponer de nuevo.

Viaja constantemente. París, Barcelona, Suiza, New-York, Florencia, Alemania, Nápoles...

— ...Ahora me voy a Portugal donde he montado un taller. Me gusta viajar. Creo que es bueno cambiar de ambientes, para olvidarte de los «tics» que llegan a que una pintura sea demasiado monótona. Cambias de taller, cambias de pintura. Es muy sano como pintor moverte. Estaré dos meses allí. Es una dinámica muy especial cambiar de aires. Te quitas los vicios, es una posibilidad que antes no existía. Es diferente, cambias de telas, de pinturas.

Lo chocante es que no tiene ni siquiera carnet de conducir.

Se ríe.

— Mis amigos todos tienen coche. — ¿Tienes debilidad por las mujeres?

— No es ninguna debilidad. Me gustan más unas que las otras.

Estamos entre la chatarra. Tubos de calderas, oxidados, vías, hierros... Como si el mundo hubiera llegado a su final después de una gran hecatombe.

— Está muy bien esta mezcla. Esta combinación de coches chafados, plásticos y cáscaras de almendra, materiales que nada tienen que ver unos con los otros, pero que cuando los juntas pasa alguna cosa... Así como si mezclaras aceite con mierda... Es una cosa que me gusta bastante...

Acaba de editar un libro de sus dibujos.

— Sí, es un libro de dibujos que hice el año pasado, están hechos to-

dos en diferentes lugares, algunos en Porto-Colom. La mayoría en París, Italia y algunos en Alemania. Es el libro que siempre traía para dibujar, y ha sido reproducido con todas las manchas, así como salía, y ha sido publicado en Barcelona. Mañana tendré que partir para allí, para hacer las pardaladas que se hacen en estos casos, firmar libros, ruedas de prensa... El libro sale en una colección que se llama «Ambit». Si hay tiempo seguramente saldrá por la televisión, pues tengo prisa para marcharme a Portugal.

Actualmente expone en New-York.

— Una exposición que se titula «Pintura europea en Nueva-York», donde hay una serie de cuadros míos, muy grandes. En el mes de mayo tengo que hacer cosas allí para exponer en el «Museo de Arte Moderno». Luego tengo que hacerlo en Chicago en una feria que es como lo de ARCO de aquí. Y sin parar, llevar un cuadro a Boston, que se titula «Terremoto» y que pinté en Nápoles, una tela de ocho metros, que es esto, un terremoto y que estará en el Museo de Arte Moderno de Boston durante todo el mes de mayo. Esto lo hago en colaboración con mi amigo Lúcio Amelio.

Le pregunto si pinta de día o de noche.

— Suelo cambiar de costumbres. Como cambiar de camisa. No tengo horarios fijos. Pinto cuando me apetece. Trabajo más de ocho horas diarias.

— ¿Pero te gusta salir de marcha?

— Sí, especialmente en París, donde lo tienes todo a tu alcance. Es la única ciudad del mundo donde puedes empezar a tomar copas ahora y hacerlo durante meses. Pero no me juzgues mal. Porque soy un gran trabajador. Siempre estoy preparando algo, haciendo esculturas, litografías... Lo que pasa es que aquí estoy casi de vacaciones. Siempre nos topamos en los bares, es que Felanitx siempre me da mucha sed. Francamente no tengo mucho tiempo.

Piensa hacer un «poster» para regalar a «L'Equip Tulsa». Que se puede comercializar para que este grupo felanitxer recaude fondos.

Dicen que hay cuadros suyos que superan la cotización del millón de pesetas.

— Sí, puede ser. Pero esto de los precios es muy relativo. Yo tengo unos precios en principio de unos seis mil dólares para los cuadros grandes. Pero los cuadros, se venden, se revenden y cambian muchísimo de manos. Precisamente para la exposición de ahora en Nueva-York hemos estado intentando recuperar algunos de mis cuadros que se vendieron el año pasado y ha sido labor de detectives encontrarlos. Cuando cambian de manos, cambian de precio.

Le preguntamos si además de fama ha hecho dinero.

— Bueno... sí. El artista necesita libertad para hacer su arte, y esto te lo da el dinero. Como artista tienes derecho a utilizar todas las cosas; cuando no tenía dinero era como una irregularidad dentro de este negocio. Yo creo que para los artistas lo mejor es ser millonarios...

Se ríe.

— Me gustaría que desapareciera esta cultura de «siurells», empanadas y ensaimadas, que creo es la peste de Mallorca. Y vaya, que se acabase toda esta película.

— ¿No eres un poco revolucionario?

— No es una cuestión de revolucionario, sino de estar al día. De saber lo que significan las cosas.

Miquel Barceló, un felanitxer que pinta, un artista ya universal. Que algunos conocieron por las páginas de «Ultima Hora» ya que fue nominado para el «Siurell de Plata» el año pasado. Algunos por las críticas de «Cambio 16». Pero que pocos han visto su obra. Un pintor casi desconocido en su Felanitx. Precisamente en la revista dominical de la vanguardia del pasado domingo había un amplio reportaje sobre su persona y su indudable arte.

POR NO PODER atender, se traspasa tienda de comestibles.
Inf.: Vía Argentina, 21

PARTICULAR, VENDE AMARRE de 2'5 x 5 mts. en Porto Petro
Precio interesante.
Inf.: Tel. 575947

Bartomeu Ramon Obrador

En Tomeu Rito Es Mercader

va morir a Felanitx, el dia 8 de març de 1984, a 70 anys, havent rebut els Sants Sagraments i la Benedicció Apostòlica

Al cel sia

La seva esposa Catalina Mas; cunyada Maria Mas; nebots Gabriela i Catalina Blanco; Josep Lluís Forteza i Josep Covas; cosins i els altres parents vos demanen que encomaneu la seva ànima a Déu.

Casa mortuòria: Paça, d'Espanya, 8